

UZASADNIENIE

Powódki E. M., M. S. i U. Z. wniosły o zasądzenie od pozwanego W. G. łącznej kwoty 100000 zł tytułem odszkodowania za bezumowne korzystanie przez pozwanego z nieruchomości o numerze geodezyjnym (...), stanowiącej ich własność, a poprzednio własność ich poprzedniczki prawnej, odszkodowania za zniszczenie nieruchomości powódek przez nasypanie na niej żwiru, gruzu i piasku oraz zniszczenie ogrodzenia znajdującego się na przedmiotowej nieruchomości oraz upraw rolnych i niemożliwości użytkowania tej nieruchomości, w związku z jej zniszczeniem, zgodnie z jej przeznaczeniem, zadośćuczynienia za doznane krzywdy w związku z bezprawnym działaniem pozwanego. Ponadto, powódki wniosły o rozgraniczenia nieruchomości powódek i pozwanego z uwagi na zniszczenie granicy pomiędzy nimi.

Pozwany W. G. nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Właścicielkami działki o numerze (...), położonej w O., obręb (...) są powódki E. M., M. S. i U. Z..

Z działką powódek graniczą działki o numerach geodezyjnych (...).

W okresie od 04.05.2015 r do 07.02.2020 r działka nr (...) stanowiła współwłasność właścicieli lokali - wymienionych w pozycji 4 Uproszczonego wypisu z rejestru gruntów sporządzonego przez Prezydenta Miasta O. (karta 279 - 287 akt). Lokale były wyodrębniane i sprzedawane w okresie od 04.05.2015r. do 17.05.2017r..

W okresie od 31.10.2013 r do 07.02.2020 r działka nr (...) stanowiła własność (...) Spółka z o. o. z siedzibą w W., ul. (...)/U6, (...)-(...) W..

W okresie od 22.03.2018 r do 07.02.2020 r działka nr (...) stanowiła własność (...) Spółka z o. o. z siedzibą w P., ul. (...) 15/2, (...)-(...) P..

W okresie od 08.12.2008 r do 07.02.2020 r działka nr (...) stanowiła współwłasność właścicieli lokali - wymienionych w pozycji 7 Uproszczonego wypisu z rejestru gruntów sporządzonego przez Prezydenta Miasta O. (karta 287 - 295 akt). Lokale były wyodrębniane i sprzedawane w okresie od 08.12.2008r. do 04.07.2014r.

W okresie od 20.08.2012 r. do 07.02.2020 r. działka nr (...) stanowiła własność Miasta O. z siedzibą Plac (...), (...)-(...) O..

W okresie od 25.08.2008 r do 07.02.2020 r działka nr (...) stanowiła własność Miasta O. z siedzibą Plac (...), (...)-(...) O..

Granica ewidencyjna między działką powódek nr (...) a działką nr (...) w dniu 19 maja 2020 r. (w dniu oględzin) była oznaczona trwałym ogrodzeniem z elementów stalowych posadowionym przy granicy na gruntach działki nr (...) (mapa - załącznik nr 1 i zdjęcie 3 i 4 na załączniku nr 2).

Granice działki nr (...) nie były naruszone na styku z działkami nr (...).

Natomiast na granicy działki nr (...) z działką nr (...) była widoczna nasypa ziemia na obszarze 9m² (na mapie stanowiącej załącznik nr 1 oznaczony kolorem szarym, na załączniku nr 2 zdjęcie nr 5) oraz widoczne ślady po zebranej ziemi na obszarze 129m² (na mapie stanowiącej załącznik nr 1 oznaczony kolorem żółtym, na załączniku nr 2 zdjęcie nr 6). Nasypa ziemia, jak i ślady po nasypanej ziemi to skutki osunięcia się zebranej wierzchniej warstwy ziemi w związku z inwestycją prowadzoną na działce nr (...) i mogły powstać w niedalekiej przeszłości kiedy działka ta stanowiła już własność (...) Spółka z o. o. z siedzibą w P., ul. (...) 15/2, (...)-(...) P..

Ponadto, na gruntach działki nr (...) były widoczne ślady wyjeżdżonej drogi o pow. 209m² (na mapie stanowiącej załącznik nr 1 oznaczony kolorem brązowym, na załączniku nr 2 zdjęcie nr 7). Wyjeżdżona droga to skutek wjazdu i parkowania samochodów na działce nr (...) przez mieszkańców okolicznych budynków mieszkalnych, którzy wykorzystują bierne przyzwolenie właścicieli gruntów.

Działka ma charakter rolny, ale od wielu lat nie jest uprawiana. Brak informacji o tym, że jest to teren prywatny i zakazuje się tam wjazdu.

Działka nr (...) jest ogrodzona trwałym ogrodzeniem z elementów stalowych tylko na odcinku granicy z działką nr (...). Na pozostałych odcinkach brak ogrodzeń i brak jakichkolwiek śladów, że tam ogrodzenia były. Przedmiotowa działka według zapisów w ewidencji gruntów i budynków stanowi grunty orne klasy V i VI.

(Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: dokumentów i kopii dokumentów k. 220, k. 257-295v, opinii biegłego k. 311-326).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 316 § 1 k.p.c. po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy; w szczególności zasądzeniu roszczenia nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że stało się ono wymagalne w toku sprawy.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie wskazuje, że pozwany nie jest właścicielem żadnej z działek graniczących z działką powódek. Brak jest również podstaw do uznania, że dopuścił się ona na działce powódek bezprawnych działań, na które powoływały się powódki.

Zgodnie z opinią biegłego z zakresu szacowania nieruchomości granica ewidencyjna między działką powódek nr (...) a działką nr (...) w dniu 19 maja 2020 r. była oznaczona trwałym ogrodzeniem z elementów stalowych posadowionym przy granicy na gruntach działki nr (...) (mapa - załącznik nr 1 i zdjęcie 3 i 4 na załączniku nr 2).

Granice działki nr (...) nie były naruszone na styku z działkami nr (...).

Natomiast na granicy działki nr (...) z działką nr (...) była widoczna nasypała ziemia na obszarze 9m² (na mapie stanowiącej załącznik nr 1 oznaczony kolorem szarym, na załączniku nr 2 zdjęcie nr 5) oraz widoczne ślady po zebranej ziemi na obszarze 129m² (na mapie stanowiącej załącznik nr 1 oznaczony kolorem żółtym, na załączniku nr 2 zdjęcie nr 6). Biegły podkreślił, że nasypała ziemia, jak i ślady po nasypanej ziemi to skutki osunięcia się zebranej wierzchniej warstwy ziemi w związku z inwestycją prowadzoną na działce nr (...) i mogły powstać w niedalekiej przeszłości, kiedy działka ta stanowiła już własność (...) Spółka z o. o. z siedzibą w P., ul. (...) 15/2, (...)-(...) P..

Ponadto, na gruntach działki nr (...) były widoczne ślady wyjeżdżonej drogi o pow. 209m² (na mapie stanowiącej załącznik nr 1 oznaczony kolorem brązowym, na załączniku nr 2 zdjęcie nr 7). Wyjeżdżona droga to skutek wjazdu i parkowania samochodów na działce nr (...) przez mieszkańców okolicznych budynków mieszkalnych, którzy wykorzystują bierne przyzwolenie właścicieli gruntów.

Działka powódek ma charakter rolny, ale od wielu lat nie jest uprawiana.

Działka nr (...) jest ogrodzona trwałym ogrodzeniem z elementów stalowych tylko na odcinku granicy z działką nr (...). Na pozostałych odcinkach brak ogrodzeń i brak jakichkolwiek śladów, że tam ogrodzenia były.

Sąd Okręgowy podzielił opinię biegłego, uznając ją za fachową i spójną z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, stąd też może być ona podstawą ustaleń w sprawie.

Z uwagi na powyższe, twierdzenia powódek budziły zasadnicze zastrzeżenia, co należało rozpatrywać w kontekście przepisów art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.. Zgodnie z art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zaś art. 232 k.p.c. stanowi, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W procesie ciężar dowodu stanowi wymaganie dostarczania sądowi dowodów potwierdzających fakty pod rygorem przegrania procesu. Innymi słowy, w procesie istotne znaczenie ma aktywność stron w przedstawianiu materiału procesowego (ciężar dowodu w znaczeniu formalnym). Ciężar dowodu w znaczeniu materialnym (obiektywnym) odnosi się do negatywnego wyniku postępowania dowodowego, tzn. do określenia jakie skutki dla praw i obowiązków stron procesu pociąga za sobą nieudowodnienie sformułowanych przez nie twierdzeń. Pojęcia ciężar dowodu w znaczeniu formalnym (art. 232 k.p.c.) i w znaczeniu materialnym (art. 6 k.c.) są odmienne, ale pozostają ze sobą w związku, ponieważ na uznanie przez sąd twierdzeń stron za udowodnione bądź za nieudowodnione wpływa treść informacji, jakie sąd uzyskuje na podstawie zgłoszonych środków dowodowych (za: Wyrok Sądu Najwyższego z 2 grudnia 2015 r., sygn. akt IV CSK 107/15, LEX nr 1962538).

W ocenie Sądu Okręgowego, powódki nie sprostaly ciężącemu na nich obowiązkowi wykazania, stosownie do art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., że zgłoszone przez niech roszczenia są zasadne.

Wskazać również należy, że rozgraniczenie nieruchomości nie może mieć miejsca w trybie procesowym. Konieczne jest uprzednie wystąpienie ze stosownym wnioskiem do właściwej jednostki samorządu terytorialnego, ewentualnie później sprawa może zostać przekazana do rozpoznania sądowi powszechnemu w postępowaniu nieprocesowym. Stosownie do art. 33 ust. 1 Prawo geodezyjne i kartograficzne z dnia 17 maja 1989 r. (Dz.U. Nr 30, poz. 163 ze zm.) wójt (burmistrz, prezydent miasta) wydaje decyzję o rozgraniczeniu nieruchomości, jeżeli zainteresowani właściciele nieruchomości nie zawarli ugody, a ustalenie przebiegu granicy nastąpiło na podstawie zebranych dowodów lub zgodnego oświadczenia stron. Na mocy art. 34 ww. ustawy jeżeli w razie sporu co do przebiegu linii granicznych nie dojdzie do zawarcia ugody lub nie ma podstaw do wydania decyzji, o której mowa w art. 33 ust. 1 właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) umarza postępowanie administracyjne i przekazuje sprawę z urzędu do rozpatrzenia sądowi. Sąd rozpatruje sprawę o rozgraniczenie nieruchomości w trybie postępowania nieprocesowego.

Dlatego też, na mocy powołanych powyżej przepisów, Sąd Okręgowy powództwo oddalił, jak w pkt I. wyroku.